

ବିପ୍ଳବୀ ପରିକ୍ରମା

Email-biplabiparikrama@gmail.com
www.biplabiparikrama.org

RNI Regd. ODI ODI/2013/50740
Postal.Regd-BG/19/2024-26

Volume-13
ISSUE -09

ବ୍ରହ୍ମପୁର
Brahmapur

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୩୦ - ୨୦୨୬
September 30 -2026

ବୁଧବାର
Wednesday

୪ ପୃଷ୍ଠା
4 Page

୫ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର
Rupees 5/- only

୧୫ ପ୍ରତିଶତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଭୋଗୁଛନ୍ତି ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା

ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଟାଙ୍କ ଫୋର୍ସ ସଭେ ରିପୋର୍ଟ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : କଲେଜ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଜୀବନ ପ୍ରାୟତଃ ଅଧ୍ୟୟନ, କ୍ୟାରିଅର ଏବଂ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭବିଷ୍ୟତ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ। ତେବେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ବଡ଼ ସଭେ ରିପୋର୍ଟ ଏହାର ଏକ ଭିନ୍ନ ଦିଗ ପ୍ରକାଶ କରିଛି । ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଏକ ନ୍ୟାସନାଲ ଟାଙ୍କ ଫୋର୍ସ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସଭେରେ, ପ୍ରାୟ ୯ ପ୍ରତିଶତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଗତ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ବାରମ୍ବାର ନିଜ ଜୀବନ ନେବା ଚିନ୍ତାଧାରା ଆସୁଛି ।

ସେହିପରି ପ୍ରାୟ ୧୫ ପ୍ରତିଶତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଗତ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦାର୍ଦ୍ଦିକାକାନ ଚାପ, ଦୁଃଖ କ୍ଷୟା ଚିନ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିବା ରିପୋର୍ଟ କରିଛନ୍ତି। ସଭେରେ ୨୪ ଲକ୍ଷ ୩୦ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ଟାଙ୍କ ଫୋର୍ସ ସ୍ୱଳ୍ପ କରିଛି ଯେ, ଏହି ନମୁନା ସମଗ୍ର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁ ନାହିଁ ତେଣୁ ଏହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଏବଂ ଆନୁମାନିକ ପକ୍ଷାତଃ ଭାବରେ ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ୍। ପ୍ରାୟ ୧୦ ଜଣ ଛାତ୍ର ଗ୍ରାମ୍ୟାଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟାରେ ଥିବା ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ। ସଭେରୁ ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ପରିସଂଖ୍ୟାନ ହେଉଛି ନିଜ ଜୀବନ ନେବାର ଚିନ୍ତାଧାରାର ସମସ୍ୟା।

ଏହି ରିପୋର୍ଟ ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ଆସିଛି ଯେତେବେଳେ ଦେଶରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ନିଜ ଜୀବନ ନେବା ଉପରେ ବିଚଳ ଚାଲିଛି। ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ତଦନ୍ତ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ

ଏକ ଟାଙ୍କ ଫୋର୍ସ ଗଠନ କରିଥିଲେ।

ଏହି ସଭେ ମାନସିକ ଚାପର ଏକ ଚିତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ କ୍ୟାମ୍ପସ୍ ଅଭିଜ୍ଞତା ବିଷୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛି। ପ୍ରାୟ ୩୪ ପ୍ରତିଶତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ କ୍ୟାମ୍ପସ୍‌ରେ ଜଣେ ବାହାରର ବ୍ୟକ୍ତି ଭଳି ନିଜକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବାର ରିପୋର୍ଟ କରିଛନ୍ତି। ସଭେରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୬୬ ପ୍ରତିଶତ ଏସିସି, ଏସଡି ଏବଂ ଓସିସି

ବର୍ଗର ଥିଲେ। ଟାଙ୍କ ଫୋର୍ସ ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ସାମାଜିକ ବିଷମତା ଏବଂ ପୃଥକୀକରଣ ଭଳି ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଛି। ତେଣୁ କ୍ୟାମ୍ପସ୍‌ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମାନ ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରଶ୍ନ ଏହି ଆଲୋଚନାର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ। ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ

କେବଳ ପରୀକ୍ଷା କ୍ଷୟା ଗ୍ରୋତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ନୁହେଁ। ସଭେରେ ଶିକ୍ଷାଗତ ଚାପ, ଚାକିରି ଅନିଶ୍ଚିତତା ଏବଂ କ୍ୟାରିଅର ପସନ୍ଦ ଭଳି ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି। ଅଧିକାଂଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଶିକ୍ଷାଗତ ବିକଳ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ନିୟୁତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅସୁବିଧା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ସାଧାରଣ ରହିଛି। ଏପରି ପରିବେଶରେ, କଲେଜ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉପକଳଷ୍ଟ ସହାୟତା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ। ତଥାପି, ସଭେ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରାୟ ୩୨ ପ୍ରତିଶତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ପରୀକ୍ଷା ଉପକଳଷ୍ଟ ନାହିଁ। ଏହି ସମୟରେ ୫୬ ପ୍ରତିଶତ କହିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରଶ୍ନ ଏହି ଆଲୋଚନାର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ। ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ

ଦିଲ୍ଲୀ-ଏନସିଆର, ଚାମିଲନାଥୁ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ଆସାମ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗକୁ କଭର କରି ୧୯ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ୩୦ଟି ଟେଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି। ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଶିକ୍ଷା, ସାମାଜିକ ଜୀବନ, ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଶାସନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ। ଏଥିରେ କଠୋର ଉପସ୍ଥାନ ଆବଶ୍ୟକତା, ଅତ୍ୟଧିକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଏବଂ କ୍ଳିନିକାଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟଭାର, ଲମ୍ବା ଅନ-କଲ୍ ଘଣ୍ଟା, କଷ୍ଟକର ନିୟୁତ୍ତି ଏବଂ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଅଭାବ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହି ଥିବ। ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ବ୍ୟବହାରିକ ଚାଲିମର ଅଭାବ ଏବଂ ପିଏଚଟି ଗାଈରତ ଅବହେଳା କ୍ଷୟା ଅତ୍ୟଧିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମନୋଭାବ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ। ଏହି ସୂଚକଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଉନ୍ନତ ସହାୟତା ପ୍ରଣାଳୀ ବିକଶିତ କରିବା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଟାଙ୍କ ଫୋର୍ସର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ। ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ସମାନ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସହାୟତା, ଶିକ୍ଷକ ଚାଲିମ, ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦ୍ୱିଧା ହ୍ରାସ, ବୃତ୍ତ ସକଳାକାଶ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଏବଂ ନିୟମିତ ତଦାରଖ ଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ। ତେବେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ବୁଝାବୁଝା ଚିତ୍ର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ଚରବିଆ। ପଦକ୍ଷେପ ହେବା ଟାଙ୍କ ଫୋର୍ସ କହିଛି ଯେ, ସଭେର ଅନେକ ଅଂଶର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଏବେ ବି ଚାଲିଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ନମୁନା ସେସବୁର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁନାହିଁ। ଜାତୀୟ ଟାଙ୍କ ଫୋର୍ସକୁ ୩୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୬ ସୁଦ୍ଧା ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ଏହାର ବୁଝାବୁଝା ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପଡିବ।

ଜିଏସ୍‌ଟି ଫାଇର ନୂଆ ବାଟ ଇ-ଡେ ବିଲ୍‌

- ▶ ସିଏଜି ଅଡିଟ୍‌ରେ ସାମ୍ବାକୁ ଆସିଲା ଅନିୟମିତତା
- ▶ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୃଢ଼ୀକରଣ ଲାଗି ପରାମର୍ଶ

ଭୁବନେଶ୍ୱର: ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସେବା ଟିକସ(ଜିଏସ୍‌ଟି) ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସାରା ଦେଶରେ ସାମଗ୍ରୀର ବାଧ୍ୟମୁକ୍ତ ପରିବହନ ଲାଗି ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ସମଗ୍ର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଏବଂ ମାନକୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ଟିକସ ଫାଇର ବନ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ଜିଏସ୍‌ଟି ଆଦାୟକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଠିକ୍ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ରାଜସ୍ୱ କ୍ଷତି ହେଉଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଥିବା ଅନିୟମିତତାକୁ ସିଏଜି ଧରିଛନ୍ତି । ସିଏଜି ଅଡିଟ୍ ମୁତାବକ, ଜିଏସ୍‌ଟି ରିଟର୍ଣ୍ଣ ନ ଭରି ୫୪୪ ଟିକସଦାତା ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯାହାର ଟିକସ ମୂଲ୍ୟ ୯୦.୪୩ କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ । ପଞ୍ଜୀକରଣ ବାଟିଲ ହୋଇଥିବା ୭୮ ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ୮୧.୫୨ କୋଟି, ୧୩୨୦ ଜଣ ସମାନ ଚାଲଣା ବ୍ୟବହାର କରି ନକଲି ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାଢ଼ିବାରୁ ୧୬୩.୭୯ କୋଟି ଏବଂ ୩୫ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସିଟିର ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ଇ-ଡେ ବିଲ୍ ବାବଦକୁ ୭.୯୫ କୋଟିର ଟିକସ ଫାଇର ହୋଇପଡ଼ିଛି । ୨୦୧୮-୨୨ ମଧ୍ୟରେ ୬ ଟିକସଦାତା ୭୯.୮୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବାକ୍ସ ଯୋଗାଣ ଲାଗି ୨୩୪୦ ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାଢ଼ିଥିଲେ । ଏମାନେ ୧୧.୯୦ କୋଟିର ଟିକସ ଭରିବାର ଥିଲା । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଜିଏସ୍‌ଟି ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଫାଇଲ କରୁ ନ ଥିବାରୁ ଟିକସ ପରିସରକୁ ଆସି ପାରି ନ ଥିଲେ । ସେହିଭଳି ୧.୯୩ କୋଟିର ବାକ୍ସ ଯୋଗାଣ ଲାଗି ୪୩ ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାଢ଼ିଥିବା ୪ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକରଣ ବାଟିଲ କରିବା ଯୋଗୁ ୦.୩୫ କୋଟି ଟିକସ ଆଦାୟ ହୋଇ ପାରିବ । ୪ ଜଣ ଟିକସଦାତା ସମାନ ଇନ୍‌କମ୍‌ସ କ୍ଲିୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଇନ୍‌କମ୍‌ସ ବ୍ୟବହାର କରି ୧.୮୬ କୋଟି ଟଙ୍କାର ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ ପାଇଁ ଏକାଧିକ ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାଢ଼ିଥିଲେ । ଏହି ବାବଦକୁ ଜିଏସ୍‌ଟି ୦.୧୦ କୋଟି ଆଦାୟ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ୫.୫୯ କୋଟି ମୂଲ୍ୟର ସାମଗ୍ରୀ ବାକ୍ସ ଯୋଗାଣ ଲାଗି ୯୬ ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାଢ଼ିଥିବା ୪ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଭାଗ କୌଣସି

କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେଇନାହିଁ । ସେମାନେ ୦.୯୯ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଟିକସ ଭରିବାକୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୂନ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ସେହିଭଳି ୧୪ ଜଣ ଟିକସଦାତା ୮୦.୩୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ ଲାଗି ୨୩୫ଟି ସହିଷ୍ଣୁ ଗାଡ଼ି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମୋଟ ୧୧୧୩ଟି ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାଢ଼ିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ୧୩.୭୮ କୋଟିର ଟିକସ ଆଦାୟ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତା । ୨ ଜଣ ଟିକସଦାତା ୦.୨୩ କୋଟି ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ୦.୦୪ କୋଟିର ଟିକସ ଯୋଗ୍ୟ ଇ-ଡେ ବିଲ୍ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯାହା ଦୂରତା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ତାହା ବାସ୍ତବ ପକ୍ଷେ ତାହା ଯୋଗାଣ ଓ ବିତରଣ ସ୍ଥାନର ୬୩୦% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା ।

ରେଡିଓ ଟ୍ରିବ୍ୟୁଟି ଆଇଡେଫିଫିକେସନ ଡିଭିଜନ୍ ଦ୍ୱାରା ଯାନ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନକର ନରଖିବା, ବିସ୍ତୃତ ବିଶ୍ଳେଷଣ ରିପୋର୍ଟ ମତୁଲ ବ୍ୟବହାର ନ ହେବା, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ପାଟ୍ରୋଲିଂ ଅଭାବ ଯୋଗୁ ଟିକସ ଚୋରି ରୋକିବାରେ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି । ସିଏଜି ସୁପାରିସରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସିଷ୍ଟମରେ ରହିଥିବା ତ୍ରୁଟି ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ବିଭାଗ ଏନ୍‌ଆଇଏସି ସହ ଆଲୋଚନା କରିପାରିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ କରି ନ ଥିବା ଟିକସଦାତା, ଶୂନ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲକାରୀ, ପଞ୍ଜୀକରଣ ବାଟିଲ ହୋଇଥିବା ଟିକସଦାତା ଏବଂ ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ଯୋଗାଣ କରୁଥିବା କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସିଟିର ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଇ-ଡେ ବିଲ୍ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଏବଂ ସମାନ ଇନ୍‌କମ୍‌ସ ଦ୍ୱାରା ଏକାଧିକ ଇ-ଡେ ବିଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ରୋକାଯାଇପାରିବ ।

ସେହିଭଳି ଇ-ଡେ ବିଲ୍ କାଢ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଏବଂ ଟିକସ ଭରୁ ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଟିକ୍ସ କରିବାକୁ ଉପମୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଣିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଏକ ଶାଖା ଇମ୍ପା ମହାପୁରରେ କାଟିଲା (ଆଇଏମ୍‌ଏଲ୍) ସହ ଜଡ଼ିତ ଆଦାୟର ଏକ କଟକରପକ୍ଷୀ ମାମଲାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଚଢ଼ାଉ ଚାଲିଥିବା ୧୬ଟି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରୁ ଆଦାୟରେ ୧୦ଟି, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ୫ଟି ଏବଂ କେରଳରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ରହିଛି ।

ସୀମାପାର ଆତଙ୍କବାଦୀ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ମାମଲା

୧୬ଟି ସ୍ଥାନରେ ଏନଆଇଏର ଚଢ଼ାଉ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ସୀମାପାର ଆତଙ୍କବାଦୀ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଏବଂ କଟକରପକ୍ଷୀ ଗତିବିଧି ମାମଲାରେ ତଦନ୍ତ କରି ଜାତୀୟ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥା (ଏନଆଇଏ) ମଙ୍ଗଳବାର ଦେଶର ତିନୋଟି ରାଜ୍ୟ ଆସାମ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଓ କେରଳର ୧୬ଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟାପକ ଚଢ଼ାଉ କରିଛି । ବାଂଲାଦେଶର ନିଷିଦ୍ଧ ଆତଙ୍କବାଦୀ ସଂଗଠନ କମାଟ-ଉଲ୍-ମୁଜାହିଦିନ୍ ବାଂଲାଦେଶ (କେଏମ୍‌ବି) ର ଏକ ଶାଖା ଇମ୍ପା ମହାପୁରରେ କାଟିଲା (ଆଇଏମ୍‌ଏଲ୍) ସହ ଜଡ଼ିତ ଆଦାୟର ଏକ କଟକରପକ୍ଷୀ ମାମଲାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଚଢ଼ାଉ ଚାଲିଥିବା ୧୬ଟି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରୁ ଆଦାୟରେ ୧୦ଟି, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ୫ଟି ଏବଂ କେରଳରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ରହିଛି ।

ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଅନୁସାରେ, ଆଇଏମ୍‌ଏଲ୍ ନେତୃତ୍ୱ ସହ ଜଡ଼ିତ ସହିଷ୍ଣୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସୀମାପାର ସମ୍ପର୍କ, ଯୁବକମାନଙ୍କୁ କଟକରପକ୍ଷୀ କରିବା ଏବଂ

ବେଆଇନ ଗତିବିଧି ନେଇ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହି ଯାଞ୍ଚ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲି ରହିଛି । ଏହି ସଂଗଠନ ଆସାମରେ ନିଜର କାଲ ବିଛାଇ ସୀମାପାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ନେଇ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇଛି । ଚଢ଼ାଉ ସମୟରେ କଟକ ହୋଇଥିବା ନଥିପତ୍ର ଏବଂ ସହିଷ୍ଣୁକ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ଏନଆଇଏ ପକ୍ଷରୁ ପଚରାଉଚୁରା

୪୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପ୍ୟାକେଜ ଛାଡ଼ି ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ଯୋଗ ଦେଲେ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ: ସେ କର୍ପୋରେଟ୍ ତୁନିଆରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସଫଳ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କ୍ୟାରିଅର ଗଢ଼ିସାରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି ଏକ ରାସ୍ତା ବାଛିଲେ ଯାହା ଶୁଖିଲା, ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ସେବା ମନୋଭାବ ବାବି କରେ। ସ୍ୱପ୍ନ ଆଗରେ ରୁଜ୍ଜ୍ୱ ହେଲା ମୋଟା ଅକ୍ଷର ଦରମା। ବାର୍ଷିକ ୪୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦରମାକୁ ତା ଟା କରି ଚାଲିଆସିଲେ। ଆଉ ଯୋଗ ଦେଲେ ଭାରତୀୟ ସେନାରେ। ଏକ ବିକାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଜିଇଁବାର ଅବସର ତାଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲେ ହେଁ ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ରହି ଦେଶର ସେବା କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା, ତାକୁ ସେ ହାତଛଡ଼ା କରିବାକୁ ଚାହିଁ ନଥିଲେ। ଏମିତି ଏକ ଅନୁକରଣୀୟ ଉଦାହରଣ ସାଜିଥିବା ୨୬ ବର୍ଷୀୟ ଯୁବକ ହେଉଛନ୍ତି ଶାର୍ଦ୍ଦେୟ ଡିପ୍ଟାରୀ। ସେ ଲକ୍ଷ୍ନୌର ବାସିନ୍ଦା । ସେ ଏବେ ଗୟାରେ ଅଫିସ୍ ସର୍ଭ ଟ୍ରେନିଂ

ଏକାଡେମୀରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ଜଣେ ଅଫିସର ଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେନାରେ ଯୋଗଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଶାର୍ଦ୍ଦେୟ ଆମାଜନ୍‌ରେ ଜଣେ ଲାଉର୍ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରମୁଖ ଏରୋସ୍ପେସ୍ କମ୍ପାନୀ ଏୟାରବର୍ବ୍ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ସେନାର ଯୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧିବା ନିଶା ଆଗରେ ଫିକା ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା। କର୍ପୋରେଟ୍ ଚାକିରି ଓ ୪୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପ୍ୟାକେଜ।

ସେନାବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେବାର ପ୍ରେରଣା ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପିତା ଅନରାଜା କ୍ୟାପଟେନ୍ ରାଜ କୁମାର ଡିପ୍ଟାରୀ ଅବସର ନେବା ପୂର୍ବରୁ ଆର୍ମି ସର୍ଭିସ୍ କୋରରେ ୩୬ ବର୍ଷ ଧରି ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ସେବା କରିଥିଲେ। ଯୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧିଥିବା ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖି ଦେଖି ବଡ଼

ହୋଇଥିବାକୁ ଶାର୍ଦ୍ଦେୟଙ୍କ ମନରେ ସେନାବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ପିଲାଦିନରୁ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲା।

ସେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠ ପଢ଼ିଥିଲେ। ପରେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ସ୍ଥିତ ପିଇସିସ୍କୁ ସ୍ନାତକ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ ଓ ବୈଷୟିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ସଫଳ କରୀୟର ଗଢ଼ିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ସୁଯୋଗ ପାଇବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏତେ ସହଜ ନଥିଲା। ନିରାଶ ନହୋଇ ଏକାଧିକ ଥର ପରାସ୍ତ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା।

ଉଚ୍ଚ ଦରମା ମିଳୁଥିବା ଚାକିରିରୁ ସେନାବାହିନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାର୍ଦ୍ଦେୟଙ୍କ ଏହି ଯାତ୍ରା, ବେତନ ତୁଳନାରେ ନିଜ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବାଛିବାର ଏକ ଅନନ୍ୟ କାହାଣୀ। ସେ କର୍ପୋରେଟ୍ ତୁନିଆରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସଫଳ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କ୍ୟାରିଅର ଗଢ଼ିସାରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଏପରି ଏକ ରାସ୍ତା ବାଛିଲେ ଯାହା ଶୁଖିଲା, ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ସେବା ମନୋଭାବ ଆବଶ୍ୟକ କରେ। ଏବେ ଜଣେ ସେନା ଅଫିସର ଭାବରେ ନିଜର ନୂତନ କ୍ୟାରିଅର ଆରମ୍ଭ କରି ଶାର୍ଦ୍ଦେୟ ଡିପ୍ଟାରୀ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପଦାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସହ ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଗୁଳିମାଡ଼ରେ ଚାରି ଯବାନ ନିହତ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୨୯/୯: କଳ୍ପ-କାଶ୍ମୀରର କାଠୁଆ ଜିଲ୍ଲାରେ ଘଟିଛି ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଗୁଳିକାଣ୍ଡ। ଜଣେ ସିଆଇଏସ୍‌ଏଫ୍ ଯବାନ ନିଜ ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଉପରକୁ ଗୁଳି ଚଳାଇବାକୁ ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମେତ ୪ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି। ବାସୋଇଲି ଅଞ୍ଚଳର ସେଣ୍ଟ ଜକବ୍‌ସ୍‌ପୁର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ମଙ୍ଗଳବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୬ଟା ୪୦ରେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି। ସୂଚନା ଅନୁସାରେ, ମାସ୍କା ଗାଁରେ ଥିବା ସିଆଇଏସ୍‌ଏଫ୍ ଶିବିରେ ଲୋଶିଏ ଏକ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଯବାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ବଚସା ହୋଇଥିଲା। ଏହାପରେ ହେଉ କନଷ୍ଟେବଲ ଅବଧେଶ କୁମାର ସିଂହ ନିଜ ସରକାରୀ ଏବେ-୪୬ ରାଜପଲକୁ ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଏହି ଗୁଳିକାଣ୍ଡରେ ଆସିଷ୍ଟାଙ୍କ କମାଣ୍ଡାଣ୍ଟ ଅକିତ

କୁମାର ପାଣ୍ଡେ, ସର୍ବ-ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସିଂହ, କନଷ୍ଟେବଲ ରମିନ୍ ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ କନଷ୍ଟେବଲ ସମାପ କୁମାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି । ପ୍ରଥମେ ଗୁରୁତର ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହିମାତଳ ପ୍ରଦେଶର ଏନ୍‌ଏସ୍‌ସିଫ୍ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଚିକିତ୍ସା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି। ସିଆଇଏସ୍‌ଏଫ୍ ସ୍ତ୍ରୁତ ଅନୁସାରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ହେଉ କନଷ୍ଟେବଲ ପାଣ୍ଡେ ପ୍ରାୟ ୧୫୦ ରାଉଣ୍ଡ ଗୁଳି ଥିଲା। ସେ କ୍ୟାମ୍ପର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପରିସରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଗୁଳି ଚଳାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଘଟଣା ପରେ ସୁରକ୍ଷା ବଳ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଘେରାଉ କରିଥିଲେ। ଘଟଣା ପରେ ପୋଲିସ୍ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ଅଞ୍ଚଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଥିଲା। ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅବଧେଶ କୁମାର ସିଂହଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇ ପୋଲିସ୍‌କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛି।

ବ୍ରହ୍ମପୁର : ସାଂସଦ ପ୍ରତାପ

ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ନିମ୍ନମାନର କାମ ଅଭିଯୋଗ ପରେ ଗେଟ୍ ବଜାର ଘୁଏଓଭରରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ତଦନ୍ତ । ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଟିମ୍ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ଯାଞ୍ଚ କରୁଛି।

ଗେଟ୍ ବଜାର ଘୁଏଓଭର ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ନିମ୍ନମାନର କାମ ଅଭିଯୋଗ ପରେ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ପହଞ୍ଚି ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ଟିମ୍ । ବ୍ରହ୍ମପୁର ସାଂସଦ ପ୍ରତାପ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପରେ ଏହି ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗେଟ୍ ବଜାର ଘୁଏଓଭରରେ ତନାଘନା ଚାଲିଛି ।

ଘୁଏଓଭର ନିର୍ମାଣରେ ନିମ୍ନମାନର କାମ ହେଉଥିବା ନେଇ ସାଂସଦ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଘଟଣାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ନେଇ ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଗକୁ ବଢ଼ିଛି । ଦୁଇ ଦିନ ତଳେ ପୂର୍ବିକାଗ ସର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇ ଘୁଏଓଭରର ସ୍ଥିତି ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ନିର୍ମାଣ କାମର ମାନ, ବ୍ୟବହୃତ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟ ନେଇ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ଏବେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ଟିମ୍‌ର ତଦନ୍ତ ଉପରେ ନଜର ରହିଛି । ତଦନ୍ତ ପରେ ଘୁଏଓଭର ନିର୍ମାଣରେ କୌଣସି ଅନିୟମିତତା କିମ୍ବା ନିମ୍ନମାନର କାମ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ, ସେନେଇ ସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ସାମ୍ନାକୁ ଆସିବ ।

-ଦୁର୍ନୀତି ଓ ଶୋଷଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିରବଚ୍ଛିନ ସଂଗ୍ରାମ-

ଆନନ୍ଦ ବଚନାମୃତମ୍

ମିଶିଷ ଯେତେ ପୁଣ୍ୟ ସଂଚୟ କରିବ, ସେତେ ଅଧିକ ଜାଗତିକ ସୁଖ ପାଇବ। ଯେତେ ଅଧିକ ଜାଗତିକ ସୁଖ ପାଇବ, ସାଧକ ସେତେବେଳେ କ’ଣ କରିବ? ସେ କହିବ ‘‘ହେ ପରମାତ୍ମା!

ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ କର୍ମଫଳ, ପୁଣ୍ୟଫଳ, ପୁଣ୍ୟରୁ ମିଳୁଥିବା ସୁଖ କିଛି ତାହେଁ ନାହିଁ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେ ନେଇ ନିଆଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୈତିକତା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍କାର ମୁଁ ପାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତାହେଁ ନାହିଁ। କାହିଁକି? କାରଣ ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ। ତେଣୁ ଏହିସବୁ ତୁମେ ନେଇ ନିଆଁ’’ସ୍ଥସହାର ଫଳ କ’ଣ ହେବ? ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବା ପାଇଁ କାମ କରିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି କରିବ। ସେଥିପାଇଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୈତିକତା ମଣିଷଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।

ତୁମେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ସାଧାରଣ ନୈତିକତା ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ତା ସହିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୈତିକତାକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ। ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥ ନାହିଁ।ସ୍ଥସଂ ଶେଷ କଥା ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୈତିକତାରୁ ଯେ ସୁଖ ମିଳେ, ଯଦି ତାହାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବ, ତେବେ ମନ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯିବ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ସୁଖକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେବ, ତେବେ ତାର ଏକ ବଡ଼ ଲାଭ ଅଛି। ତାହା କ’ଣ ଜାଣ? ଯେକେହି ଶ୍ରଦ୍ଧା ସହିତ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଥାଏ, ପରମାତ୍ମା ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି।

ଏହା ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ। ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ସେ କେବେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ‘‘ଏହି ମଣିଷ ମୂର୍ଖ କିମ୍ବା ନିମ୍ନ, ସେ ଦେଇଥିବା କିଛିବି ଜିନିଷ ମୁଁ ନେବି ନାହିଁ,’’ କାରଣ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ।ହୁତୁମେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ଶୁଦ୍ଧ ଫଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍କାର ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଇଦେବ, ସେତେବେଳେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ତୁମେ କେଉଁଠୁ ଦେଉଛ ତାହାର କିଛି ମତଲବ ନାହିଁ ସେ ନେବ। ପାଇଁ ଆସିବେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସିବେ, ତାହାହେଲେ କ’ଣ ହେବ? ତୁମେ ତାଙ୍କ ସମୀପକୁ ପହଞ୍ଚିଯିବା।ହୁତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍କାର ଦେଇଦେଲ ବଦଳରେ କ’ଣ ପାଇଲ ? ତାଙ୍କର ସମୀପତା। ସେଥି ପାଇଁ ଯିଏ ଦୁର୍ଜ୍ଜମାନ, ସେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପାଇବ। ପାଇଁ ନିଜର ଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍କାର ତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଥାଏ।

ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାବାଙ୍କର କିଛି ଉକ୍ତି

୧୯୫୮ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୫ ଓ ୨୬ ତାରିଖରେ ପଣ୍ଡିମବଙ୍କର କୃଷ୍ଣନଗରଠାରେ ଥିଲା। ଅକ୍ଟୋବର ୨୫ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବାବା ପାରମ୍ପରିକ ଭାବରେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ପଦ୍ୟାବ୍ରାରେ ବାହାରିଥିଲେ। ବାବା କହିଥିଲେ ଯେ, କୃଷ୍ଣନଗର ମୁଖ୍ୟାଳୟ ଥିବା ନଦିଆ ଜିଲ୍ଲା ହେଉଛି ସେହି ପବିତ୍ର ଭୂମି, ଯେଉଁଠାରେ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପାଳନ–ପୋଷଣ ହୋଇଥିଲା। ସେ ସାମୁହିକ ସାର୍ବଜନୀନ କାର୍ତ୍ତନ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଥିଲେ। ଫଳସ୍ୱରୂପ, ତାଙ୍କୁ ତଥାକଥିତ ଉଚ୍ଚଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କର ତୀବ୍ର ବିରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ତାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା। ତଥାପି, ଭକ୍ତମାନେ କାର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ପାଗଳଙ୍କ ପରି ନାଚି, ଗାଇ ଏବଂ ହସିହସି ତାଙ୍କ ପଛରେ ଚୌଡ଼ୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ନିମ୍ନଜାତିର ଜଣେ ଭକ୍ତ ହରିଦାସ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ ନେଇଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା କି ହରିଦାସ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରି ଗଢ଼ି।

ପରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଓଡ଼ିଶାର ପୁରୀକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ, ଯାହା ଧର୍ମ ନାମରେ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଶୋଷଣର ଏକ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା ବୋଲି ବାବା କହିଥିଲେ। ମହାପ୍ରଭୁ ଖୋଲାଖୋଲି ଯୋଷଣା କରି କହୁଥିଲେ– ଜଣେ ଅଛୁଆଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ନିଏ ବା ଜପ କରେ, ତେବେ ସେ ଅଛୁଆଁ ନୁହେଁ ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ଯଦି ଅସାଧୁ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୁହେଁ। ଏହା ଫଳରେ ପୁରୀର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୂଜକମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ବାବାଙ୍କ କଥାାନୁସାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅସାଧୁ ଥିଲେ ଏବଂ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ନାମରେ ପ୍ରତାରଣା କରି ଲୁହୁଥିଲେ। ଜାତିବାଦର ବିରୋଧ ଏବଂ ଧର୍ମ ନାମରେ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଶୋଷଣର ବିରୋଧ କରିବା ଯୋଗୁଁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନେକ ଅପମାନ ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ସାମାଜିକ ଅନ୍ୟାୟ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କର ସଂଘର୍ଷ ଯୋଗୁଁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଶେଷରେ ଚରମ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ଧାର୍ମିକ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ମୌଳିକବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ଧମକ ଦେଇଥିଲେ।

ଦିନେ ମହାପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତିଭାବରେ ସାଧନାରେ ଲୀନ ଥିବା ସମୟରେ ପୁରୀର ପୂଜକମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ଏକ ବସ୍ତାରେ ବାନ୍ଧି ସମୁଦ୍ରରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ। ପରେ ପୂଜକମାନେ ଏକ କାହାଣୀ ଗଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ଶରୀର ସହିତ ଭଗବାନ ଜଗନାଥଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ବିଲୀନ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ଏହାପରେ ବାବା କହିଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରକୃତି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ସେହି ପୂଜକମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣ୍ୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିମ୍ନତର ଯୋନିରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା। ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ରୂପରେ ଜନ୍ମ ନେଇନାହାନ୍ତି ଜୀବନର ବିଭିନ୍ନ ନିମ୍ନତର ରୂପରେ ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ।

ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ !

ନିକଟରେ ଇଂରାଜୀ ଦୈନିକ ‘ଇଣ୍ଡିଆନ ଏକ୍ସପ୍ରେସ’ର ଯୁବ ସାଧାବିକା ରଚିକା ଗୋପ୍ରାଳ ଭାରତର ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ରିପୋର୍ଟ ଦେଶରେ ଏକରକମ ହଇଜଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନରଙ୍କ ଏକଛତ୍ରବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ, ବେଆଇନ ନିଷ୍ପତି ଏବଂ ଶାସକ ଦଳର ନିର୍ବାଚନୀ ଲାଭ ପାଇଁ ଖୋଲାଖୋଲି କାମ କରିବା ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱର ଅଭିଯୋଗ ଆଣାଯାଇଛି । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା, ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନରଙ୍କ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ତେବେ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ ପକ୍ଷପାତୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ନେଇ ଦେଶର ବିରୋଧୀ ଦଳମାନେ ଲଗାତାର ଭାବେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ନିର୍ବାଚନ କମିଶନରଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏସ୍‌ଆଇଆର୍ ଏବଂ ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିରୋଧୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତର ଅଭିଯୋଗ ଉଠାଇଅସୁଛନ୍ତି। ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନେଇ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି। ବିଶେଷକରି ଜଟିଳ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଚାଲିଥିବା ଏସ୍‌ଆଇଆର୍‌ର ବୈଧତା ଓ ସ୍ପଷ୍ଟତା ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି। ଭୋଟର ଚାଲିକାରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କ ନାମ ବାଦ ପଡ଼ିବା ସହିତ, ନାମ ରଖିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଲାଇ ଯୋଗାଡ଼ କରି ହଇଜାରା ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି।

ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀର ଅତ୍ୟଧିକ କେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ, ଅସୁଚ୍ଛତା ଓ ଗୋପନୀୟତା ଯୋଗୁଁ ତାହାର ନିରପେକ୍ଷତା ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି। ବିରୋଧୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକର ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି, ନିର୍ବାଚନରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମତାଧିକାର ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୋଟର ଚାଲିକାରୁ ନାମ ବାଦ ଦେବାକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ଏହା ଶାସକ ଦଳକୁ ନିର୍ବାଚନ ସୁଧିଆ ଦେବାକୁ କରାଯାଇଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଇଣ୍ଡିଆନ ଏକ୍ସପ୍ରେସର ଏହି ସଂକ୍ଷେପ ରିପୋର୍ଟ, ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏଯାବି ଦେଶର ବିରୋଧୀ ଦଳମାନେ କରି ଆସିଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ।ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସବୁଠାରୁ ବଳିଷ୍ଠ ଭିତ୍ତିଭୂମି ହେଉଛି ସାର୍ବଜନୀନ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ମତାଧିକାର, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କୁ ସମାନ ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱର ଏବଂ ସାାଧିାନିକ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ। ଏହି ମତାଧିକାରକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଓ ଅସାଧ୍ୟ ଭାବେ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ସଯିଧାନର ଧାରା

୩୨୪ ଅଧୀନରେ ଭାରତୀୟ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାାଧିାନିକ ସଂସ୍ଥା ଭାବେ ଗଠିତ ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ସମ୍ପ୍ରତି ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଭୋଟର ଚାଲିକାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂଶୋଧନ ବା ‘ଏସଆଇଆର୍‌’ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ଆୟୋଗର ରହସ୍ୟଜନକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ସମଗ୍ର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ସାାଧିାନିକ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରୁ ଠେଲି ଦେଇଛି। କମିଶନ ଏହାକୁ ଏକ ନିୟମିତ ଚାଲିକା ପରିଷାର ବା ‘ଭୁଟିନ ରୋଲ୍‌ କ୍ଲିନି’ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ଦେଶର ଖସଡ଼ା ଭୋଟର ଚାଲିକାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୩ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ବୈଧ ନାଗରିକଙ୍କ ନାମ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି। ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରେ ଜୀବିତ ଥିବା ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ କାଗଜପତ୍ରରେ ମୃତ ଦର୍ଶାଯିବା, ‘ଅନ୍ୟାୟ’ ଆକରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଯିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୋଟ ଅଧିକାର ଛଡ଼ାଇ ନେବା ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ପାଲଟିଛି।

ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରାଥମିକ ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ସମସ୍ତ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଭୋଟର ଚାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କମିଶନ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱକୁ ପାଦରେ ଦଳି ଚାଲିକାରୁ ବାଦ୍ ଦେବା ଉପରେ ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି। ନିଜ ଦେଶରେ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଓ ନାଗରିକତା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବିସହ ବୋଝ ଜଣେ ନିରୀହ, ଗରିବ, ଅଶିକ୍ଷିତ ତଥା ଅସହାୟ ସାଧାରଣ ମଣିଷଟି ଉପରେ ଲଦି ଦିଆଯାଇଛି। ସାରା ଦେଶରେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶିକାର, ବିଶେଷକରି ପ୍ରସାସୀ ଶ୍ରମିକ, ମହିଳା, ଚୃତାୟଲିଙ୍ଗ, ଦଳିତ, ଆଦିବାସୀ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାଳୁପ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଛନ୍ତି। ବିହାର ଏବଂ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଭଳି ରାଜ୍ୟରେ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଥିବା ଭୋଟରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହିଳାମାନେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠ ଥିବା ବେଳେ ପଣ୍ଡିମବଙ୍କ ଭଳି ରାଜ୍ୟରେ ଏହାକୁ ମୁସଲମାନ ଲୋକଙ୍କୁ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ଭୋଟର ଚାଲିକାରୁ ବାଦ

ଦେବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। ଶାସକ ଭାଜପାର ଏକ ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବେ ପରିଚିତ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ଚକ୍ରକୁ ବୈଧ କରିବା ଏବଂ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଡିଟେନସନ କ୍ୟାମ୍ପ ଆଡ଼କୁ ଠେଲିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି।

ସଯିଧାନର ଧାରା ୩୨୪ ଅନୁସାରେ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ଏକ ତିନିଜଣିଆ ସାାଧିାନିକ ସଂସ୍ଥା, ଯେଉଁଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ରହିଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ତିନି ଜଣ ଯାକ ସଦସ୍ୟ ସମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀ । ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର କେବଳ ସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଅଟନ୍ତି ।

ଆଇନଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସର୍ବସମ୍ମତିକ୍ରମେ କିମ୍ବା ବହୁମତ (୨:୧) ଭିତ୍ତିରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା କଥା। କିନ୍ତୁ ୩୯୯ଶ୍ଚିଆର୍‌ର ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍‌୩୯୯ ତଦନ୍ତରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଦିଗତ ୧୦ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିରୋଧୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତର ଅନିୟମିତତା ତଥା ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରେ ୧୪ ଥର ଆରୁଷ୍ଟାନିକ ଭାବେ ଲିଖିତ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବହୁମତକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଛି। ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଙ୍ଖାନେଶ କୁମାର ନିଜର ଏକକ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ମତକୁ ସମଗ୍ର ଆୟୋଗ ଉପରେ ଏକଛତ୍ରବାଦୀ ଢଙ୍ଗରେ ଲଦି ଦେଇଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆୟୋଗ ଭିତରେ କମିଶନରମାନଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଚାପି ଦିଆଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶେଷର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରଶ୍ନାସନିକ ଅଧିକାରୀ କ୍ୟାବିନେଟ୍‌ ସଚିବ ଟି.ଭି. ସୋମନାଥନଙ୍କୁ ପ୍ରଥ୍ଯ ଭାବେ ପତ୍ର ଲେଖି ଆୟୋଗର ସାାଧିାନିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଭୁଲ୍ଲୁଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବା ଜଣାଇବା ସହ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ବୈଷୟିକ ଅତିବ ଦାବି କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କ୍ୟାବିନେଟ୍‌ ସଚିବଙ୍କ ଏହି ଚିନ୍ତା ପ୍ରତି କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନ ନେଇ ନିଷ୍ପିୟ ରହିବା କ୍ଷଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ କରୁଛି ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନରଙ୍କ ଏହି ଏକତରଫା କାର୍ଯ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ଓ ସମ୍ମୁକ୍ତି ରହିଛି।

୨୦୨୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସକ ଦଳ ସମସ୍ତ ଉପାଦି ଅବଲମ୍ବନ କରି ମଧ୍ୟ ଏକକ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ହାସଲ କରିବାରେ ଦିଫଳ ହେବା ପରେ, ସରକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ବ୍ୟବହାର କରି ୩୯ଭୋଟର ଚୟନା୍ୟ କରିବା ତଥା ନିଜ ପସନ୍ଦର ଭୋଟର ଚାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଏହା ନିର୍ବାଚନୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ହେଉଫେର କରି ଦେଶ ଉପରେ ଏକଛତ୍ରବାଦୀ ଶାସନକୁ ଲଦିବା ଏବଂ ସାାଧିାନିକ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ପଦବିଜିତ କରି ଧିଏବ କରିବାର ଏକ ସୁଚିଚିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନାସନିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ମୂଳ ରହିଛି ୨୦୨୩ ମସିହାରେ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଥିବା ବିବାଦୀୟ ‘ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର (ନିୟୁକ୍ତି, ସେବା ସର୍ବାବଳୀ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକଳା) ଆଇନ’ । ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ବରନାଥିଲ୍‌ ମାମଲାରେ ସୁପ୍ରିମ୍‌ କୋର୍ଟଙ୍କ ସାାଧିାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନରମାନଙ୍କ ୩ ଜଣିଆ ଚୟନ କମିଟିରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ଏବଂ ଭାରତର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ରହିବେ। କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସଂସଦରେ ନୂଆ ଆଇନ ଆଣି ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଏହି କମିଟିରୁ ବାହାର କରି ଦେବାଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଜଣେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍‌ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ରଖିଦେଲେ। ଫଳରେ ଚୟନ କମିଟିଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସରକାରୀ ବହୁମତ (୨:୧) ଅଧୀନକୁ ଚାଲିଗଲା ଏବଂ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତାଙ୍କ ଭୂମିକା କେବଳ ଅଳଙ୍କାରିକ ପାଲଟିଗଲା । ଏକଥା ନିକଟରେ ସୁପ୍ରିମ୍‌ କୋର୍ଟ କୋର୍ଟର ବିଚାରପତି କିଶ୍ଯ ଦାସଙ୍କର ଦଲ୍‌ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ରାୟରେ କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଛନ୍ତି । ଏହି ନୂଆ କମିଟି ହିଁ ଜ୍ଞାନେଶ କୁମାରଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଭାବେ ବାଛିଥିଲା। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଏହି ଆଇନରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଜରିଆରେ ‘ଧାରା ୧୬’ ଯୋଡ଼ାଗଲା, ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଏବଂ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନରମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଦାଲତରେ ଦେଘ୍ନୀନ କିମ୍ବା ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଆଇନର ଏହି ଧାରା ୧୬ ଏବେ ଅସାାଧିାନିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ଏକ ସୁରକ୍ଷା କବଚ ପାଲଟିଛି ଏବଂ ଏହାର ବୈଧତା ଉପରେ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ସୁପ୍ରିମ୍‌

କୋର୍ଟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସୁପୀରିଶ କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ସମଗ୍ର ଖେଳର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେଉଛି ଭୋଟର ତଥ୍ୟର ଏକଚାଟିଆ କେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ । ଭାରତୀୟ ସଯିଧାନ ଏବଂ ନିର୍ବାଚନୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୂଳ ଢାଞ୍ଚା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକୃତ ଥିଲା। ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଭୋଟର ଚାଲିକାରେ ନାମ ଯୋଡ଼ିବା, କୀଟିବା କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ କରିବାର ସମସ୍ତ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ସ୍ଥାନୀୟ ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ତଥା ଇଲେକ୍ଟୋରାଲ୍‌ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରସର୍‌ ଅଫଫିସରଙ୍କ ହାତରେ ନ୍ୟସ୍ତ।

କୌଣସି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଶକ୍ତି ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନେଶ କୁମାର ର ନିୟମକୁ ଜଳାଖିଲି ଦେଇ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସର୍ତ୍ତର ଅଧୀନକୁ ନେଇଗଲା। ଫଳରେ ଡ଼ଶମୂଳ ସ୍ତରର ମାନଙ୍କୁ ଭୋଟର ଚାଲିକା ପରିଚାଳନା ପୋର୍ଟାଲ୍‌ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରକୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଗଲା । କମିଶନର ଯୋଶା ଓ ସାନ୍ଧୁ କ୍ଷକ୍ଷ ତେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ର ଆଇନି ମୁଖ୍ୟ ସାମା ଖାଲ୍‌ଙ୍କ ପାଖରେ ମାନଙ୍କ ଆଇନଗତ ଅଧିକାରକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ। ଏପରି କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ ସଫ୍ଟୱେୟୋର ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା, ଯାହା ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାର ଚାଲିକାଗୁଡ଼ିକୁ ମନଇଚ୍ଛା ଜଂଗଲରେ ଅନୁବାଦ କରି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅସଙ୍ଗତି ନାଁରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବୈଧ ନାମକୁ କାଟି ଦେଲା। ଗୋଆରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ୯୬ ଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ଭୋଟରଙ୍କ ନାମ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ‘ରୋଲ୍‌ବ୍ୟାଙ୍କ’ ଅନୁମତି ମାଗିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆଇନି ଟିମ୍‌ ତାହା ନ ଦେବାରୁ ସେମାନେ ମତାଧିକାରକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ । ଡ଼ଶମୂଳ ସ୍ତରରୁ କ୍ଷମତା ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ଦିଲ୍ଲୀର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସର୍ତ୍ତରରେ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପଛର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଆଲଗୋରିଦମ୍‌ ଏବଂ ରିମୋଡ଼ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍‌ ସାହାଯ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ଦେଶର ନିର୍ବାଚନୀ ଫଳାଫଳକୁ ଏକଚାଟିଆ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା।

ଏହା ସହିତ ନୂତନ ଭୋଟର ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ‘ଫର୍ମ–୬’ରେ ଏକତରଫା ଭାବେ ବେଆଇନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା। ନୂଆ ଫର୍ମରେ ସର୍ତ୍ତ ରଖାଗଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତୁ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତାମାତା କିମ୍ବା ଜେଜେବାପା–ଜେଜେମା ପୂର୍ବ ଚାଲିକାରେ ଥିଲେ କି ନାହିଁ। ସଂସଦରେ ୧୯୫୦ ନିୟମାବଳୀର ସଂଶୋଧନ ବିନା ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଶା ଓ ସାନ୍ଧୁ କ୍ଷକ୍ଷଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରି ଏହା ବଳବତ୍ତର ରହିଲା। ଏହାଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ୧୩ କୋଟି ନାଗରିକଙ୍କ ନାମ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଭବିଷ୍ୟରେ ମତାଧିକାରରୁ ସ୍ୱତଃ ବଞ୍ଚିତ ହେବାର ଏକ ଅସାାଧିାନିକ ଚକ୍ରବ୍ୟୁହ ଚରାଯାଇଛି। ପଣ୍ଡିମବଙ୍କର ଘଟଣା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ କାଳିଆତିର ସବୁଠାରୁ ଲଜଜନକ ଘଟାହରଣ ପାଲଟିଛି । ସେଠାରେ ୨୨ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଭୋଟରଙ୍କ ନାମ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରୁ ପ୍ରାୟ ୧୬ ଲକ୍ଷ ନାମ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଯାଞ୍ଚ ପରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବେ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ନିଜେ ନିଜର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫର୍ମ–୬ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସହି ୧୬ ଲକ୍ଷରୁ ବୈଧ ଭୋଟରଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଚାଲିକାରୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ଅପିଲ୍‌ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । କମିଶନର ସାନ୍ଧୁ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଅପିଲ୍‌ କରିବାକୁ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କିଏ ଅନୁମୋଦନ ଦେଇଥିଲା ପରେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ନା, ସେ, ନା ଯୋଶୀ, ଏପରିକି ସମ୍ପଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଏହା କାଟି ନ ଥିଲେ। ମାନେ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ନୋଟିସ୍‌ ଜାରି କରାଯାଉଛି। ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ସମ୍. ଡ଼ା. କ୍ୱରେଶୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏକ ବଡ଼ ଅତ୍ୟାଚାର ବୋଲି କହିବା ସହ ନିର୍ବାଚନ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସର ଘୋର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଇଛି ବୋଲି ଚିନ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ୧୦% ରୁ ୧୨% ଭୋଟରଙ୍କ ନାମ ଏକାଥରକେ କାଟି ଦେବା ଏବଂ ୨୬ ଲକ୍ଷ ମାମଲା ତ୍ରିସମ୍ଭାଳକୁ ପଠାଇବା ଏକ ଅକ୍ଷମଶାୟ ଅପରାଧ ଅଟେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯାଞ୍ଚ ହୋଇଥିବା ୩୦୦୦ ମାମଲା ମଧ୍ୟରୁ ୯୦% ରୁ ୯୫% ମାମଲାରେ ସମ୍ପଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ସଠିକ୍‌ ଭୋଟର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବୈଧ ଭୋଟରଙ୍କୁ ବେଆଇନ ଭାବେ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇ ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସରକାର ବଦଳିଯାଇଛି। ୨୬ ଲକ୍ଷ ମାମଲାର ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ୨୧ ବର୍ଷ ଲାଗିବ ବୋଲି କହି ନାଗରିକଙ୍କୁ ‘ଏଅନ ନ ହେଲେ ଆର

ଥର ଭୋଟ୍‌ ଦେବ’’ ବୋଲି କହିବା ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଉପହାସ। ଶ୍ରୀ କୁରେଶୀ କ୍ଷକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଶାସକ ଦଳ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ସୁବିଧା ଓ କଳବଳ ଥିବା ବେଳେ ବିରୋଧୀଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ। ପୂର୍ବରୁ ଆୟୋଗ ବିରୋଧୀଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଅର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆୟୋଗ ବିରୋଧୀଙ୍କ କଳବ ବିଶ୍ୱାସରୁ ୨୦–୨୫ଟି ଦଳ ଏକାଠି ହୋଇ ବାରୟାର ସୁପ୍ରିମ୍‌ କୋର୍ଟ ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ। ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗର କ୍ଷକ୍ଷକରଣରେ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସର୍ବସମ୍ମତ ଥିଲା ଏବଂ ମତଭେଦ ହେଉଛି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବିଚାରବିମର୍ଶର ଅଂଶତାହ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହାସାକ୍ଷବ ଓ ମିଥ୍ୟା। ୧୯୯୩ର ଏଠିହାସିକ ଟି.ଏନ୍. ଶେଖର ମାମଲାରେ ସୁପ୍ରିମ୍‌ କୋର୍ଟ କ୍ଷକ୍ଷ କରିଥିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ କମିଶନରଙ୍କ କ୍ଷମତା ସମାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ସର୍ବସମ୍ମତି ବା ବହୁମତ ଆଧାରରେ ହିଁ ହୋଇପାରିବ। ପୂର୍ବତନ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଅଶୋକ ଲଭାସା ମଧ୍ୟ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆୟୋଗ ଇତିହାସରେ ବହୁମତକୁ ଅଣଦେଖା କରି କେବେ ଏକତରଫା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇ ନଥିଲା। ତେଣୁ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କେବଳ ପ୍ରଶ୍ନାସନିକ ତ୍ରୁଟି ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସାାଧିାନିକ ସଂସ୍ଥାର ଚରମ ପତନର ଢ୍ବଜର ନମୁନା ଓ କ୍ଷକ୍ଷ ଭାବେ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ। ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ସଯିଧାନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଦୃଢ଼ ଦାବି ଉଠିଛି। ନିଜ ପଦବୀର ଇଚ୍ଛାଳୁତ ପଦସଂସ୍କାର କରି ସଯିଧାନକୁ କ୍ଷକ୍ଷ କରିଥିବାରୁ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଙ୍ଖାନେଶ କୁମାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂସଦରେ ତୁରନ୍ତ ମହାଭିଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବାକୁ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏପରିକି ଦୁଇ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ ଅସହମତି ସତ୍ତ୍ୱେ ଜ୍ଞାନେଶ କୁମାର ଏକଚାଟିଆ ଭାବେ ନେଇଥିବା ନିଷ୍ପତି ଗୁଡିକୁ ସମାକ୍ଷା କରି ତାକୁ ବାଟିଲ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଦାବି ହୋଇଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଙ୍ଖାନେଶ କୁମାର ତଥା ତ୍ରିଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ଏସଆଇଆର୍‌ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଅବିଳମ୍ବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଟିଲ କରାଯିବା ଜରୁରୀ । ପୁରୁଣା ଭୋଟର ଚାଲିକାରୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଥିବା ସମସ୍ତ ବୈଧ ନାଗରିକଙ୍କ ନାମ ତୁରନ୍ତ ଯୋଡ଼ାଯାଇ ଏବଂ ନୂତନ ଭୋଟରଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବର ୧୯୫୦ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ଫର୍ମ–

ସମ୍ପାଦକୀୟ

THE BIPLABI PARIKRAMA
ବିପ୍ଳବୀ ପରିକ୍ରମା

ଛବି ନୁହେଁ, ଜୀବନ ମୂଲ୍ୟବାନ

ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହସ, ଗୋଟିଏ ଛବି, କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ତା’ପରେ ସବୁକିଛି ଶେଷ – ଏପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଘଟଣା ଆଜିର ସମାଜକୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ପ୍ରଶ୍ନ ସାମ୍ରାରେ ଠିଆ କରିଛି । ଛବି ନେବା ନିଜେ ଅପରାଧ ନୁହେଁ, ନିଜ ସ୍ମୃତିକୁ ଧରି ରଖିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ନୁହେଁ, ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହ ଆନନ୍ଦର ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରିବା ମଧ୍ୟ ସ୍ବାଭାବିକ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଛବି ପାଇଁ ମଣିଷ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଏ, ସେତେବେଳେ ଆମକୁ ବୁଦ୍ଧି ଭାବିବାକୁ ପଡିବ–ଆମେ କେଉଁ ଦିଗକୁ ଯାଉଛୁ? ଯୁବପିଢି ହେଉଛି ଦେଶର ଶକ୍ତି, ପରିବାରର ଆଶା ଏବଂ ଆଗାମୀ ଦିନର ନିର୍ମାତା, ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଁ ହରାଇଯିବା କେବଳ ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ଦୁଃଖ ନୁହେଁ, ଏହା ସମାଜର ମନସାନ୍ନୀ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଚେତାବନୀ । ପାହାଡ଼ର ଧାର, ଉଚ୍ଚ ଅଙ୍ଗାଳିକାର ଛାତ, ରେଳପଥ, ନଦୀର ମଝିଭାର, ସମୁଦ୍ରର ଉତାଳ ତରଙ୍ଗ, କଳପ୍ରପାତର କିନାରା, ଗଭୀର ଖାଇ, ଚଳନ୍ତା ଯୋନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଛବି ପାଇଁ ଜୀବାନକୁ ବାଜି ଲଗାଇଇବାର ପ୍ରବୃତି ଆମକୁ ଭିତରୁ ନତାଇ ଦେବା ଉଚିତ । ଦୂର୍ଘଟଣା କେବେ ସୂଚନା ଦେଇ ଆସେ ନାହିଁ, ଗୋଟିଏ ପାଦ ଖସିଯିବା, ଗୋଟିଏ ପଥର ଖସିବା, ଗୋଟିଏ ତରଙ୍ଗ ହଠାତ୍ ଦିଗ ବଦଳାଇବା, ଗୋଟିଏ ଯାନ ଅସାବଧାନତାରେ ଆଗକୁ ବଢିଯିବା କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଧ୍ୟାନଭଙ୍ଗ ଜୀବନକୁ ତିରବିନ ପାଇଁ ବଦଳାଇ ଦେଇପାରେ । ଯେଉଁ ଛବିକୁ ନେଇ ଯୁବକ କିମ୍ବା ଯୁବତୀ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଋର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ, ସେହି ଛବି ପରିବାର ପାଇଁ ଶେଷ ସ୍ମୃତି ହୋଇଯାଇପାରେ । ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ବିତର୍କନା ଆଉ କନ୍ଧା ହୋଇପାରେ? ସତେଚନତା ଅଭିଯାନ ହେଉଛି, ପ୍ରଶାସନ ଚେତାବନୀ ଦେଉଛି, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବିପଦ ସଙ୍କେତ ଲଗାଯାଉଛି, ପରିବାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରୁଛି, ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ତଥାପି କାହିଁକି ଏହି ପ୍ରବୃତି ଅମୁନାହିଁ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତର କେବଳ ଯୁବପିଢିଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏହା ପଛରେ ରହିଛି ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ପାଇବାର ଇଚ୍ଛା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲଗା ଦେଖାଯିବାର ଆକାଂକ୍ଷା, ବିପଦକୁ ରୋମାଂତ ଭାବିବାର ମୂଳ ଧାରଣା, ବହୁମାନଙ୍କ ଚାପ, ଏବଂ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆମବିଶ୍ୱାସ । ଅନେକ ସମୟରେ ଯୁବମନ ଭାବେ–ମୋ ସହ କିଛି ହେବ ନାହିଁ, ମୁଁ ସମ୍ଭାଳି ନେବି, ଅନ୍ୟମାନେ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତି କାହାର ଆମବିଶ୍ୱାସକୁ ସମ୍ମାନ କରେ ନାହିଁ, ଦୁର୍ଘଟଣା କାହାର ବୟସାବେଶ ନାହିଁ, ମୃତ୍ୟୁ କହାର ସ୍ୱପ୍ନ କାଣେ ନାହିଁ । ଜୀବନ ଏକଅର ମିଳେଇ ହରାଇଯାଇଥିବା ଜୀବନକୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ତେଣୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ଆଉ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ସତେଚନତା ବାର୍ତ୍ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ କଠୋର ଜୀବନଶିକ୍ଷା–ବିପଦରେ ଛବି ନୁହେଁ, ଜୀବନକୁ ବାଛ ଜଣେ ଯୁବକ ଯଦି ଯଦି ନବାକୁଳକୁ ଯାଏ, ତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିବା, ବିପଦକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ନୁହେଁ । ଜଣେ ଯୁବତୀ ଯଦି ପାହାଡ଼କୁ ଯାଏ, ତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ ପ୍ରକୃତିକୁ ଅନୁଭବ କରିବା, ଖାଇର ଧାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଜକୁ ବିପଦରେ ପକାଇବା ନୁହେଁ । କଳପ୍ରପାତ ନିକଟକୁ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଳର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରବାହର ଶକ୍ତିକୁ ଅବହେଳା ନକରୁ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇ ତରଙ୍ଗକୁ ଦେଖିବା ଆନନ୍ଦନାୟକ, କିନ୍ତୁ ତରଙ୍ଗର ଅନୁମାନ କରିବା ମଣିଷର ଶକ୍ତିରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ପ୍ରଶାସନ ବିପଦସଙ୍କେତ ଦେଇଛି, ସେଠାରେ ନିୟମକୁ ଅବହେଳା କରିବା ସାହସ ନୁହେଁ, ଏହା ଅସାବଧାନତା । ଆଜିର ପିଢିକୁ ଆମେ ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ ସାହସ ହେଉଛି ବିପଦକୁ ଜିତିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ମୂର୍ଖତା ହେଉଛି ବିପଦକୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ତାହାରେ ଝାପ ଦେବା ଗୋଟିଏ ଛବୀ ଆମକୁ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଖ୍ୟାତି ଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଜୀବନ ଆମକୁ ଅସଂଖ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ଦେଇଥାଏ । ଆଜି ଯେଉଁ ଯୁବକ ଏକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଛବି ପାଇଁ ନିଜକୁ ଆଗକୁ ଠେଲୁଛି, ସେ ମନେ ରଖୁ–ତାର ଘରେ ଜଣେ ମାଦ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ଜଣେ ବାପା ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି, ଭାଇ କିମ୍ବା ଭଉଣୀ ତାକୁ ନିଜ ଭବିଷ୍ୟତର ଅଂଶ ଭାବୁଛନ୍ତି, ବନ୍ଧୁମାନେ ତାର ଫେରିବା ପଥ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ତାର ଜୀବନ କେବଳ ତାର ନୁହେଁ, ତା ସହ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଜଡିତ । ଏହି କଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛୋଟବେଳୁ ଶିଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କେବଳ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ଶିକ୍ଷା ନୁହେଁ, ଜୀବନ ସୁରକ୍ଷାର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଦରକାର । ବିପଦସ୍ଥାନ ତିହ୍ନଟ କରିବା, ପାଣିର ଗଭୀରତା ବୁଝିବା,ପାହାଡ଼ ଓ ଖାଇର ଦୂରେ ରହିବା, ଚକନ୍ଧା ଯାନରେ ଅସାବଧାନତା ନକରିବା, ଆପଦକାଳରେ ସହାୟତା ଡାକିବା ଏବଂ ବିପଦ ଦେଖିଲେ ଅନ୍ୟକୁ ରୋକିବା ଭଳି ଜୀବନରକ୍ଷାକରୀ ଅଭ୍ୟାସ ଶିକ୍ଷାର ଅଂଶ ହେବା ଦରକାର । ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କର ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ପିଲାଙ୍କୁ କେବଳ ଏହା କରନି କହିଲେ ହେବ ନାହିଁ, କାହିଁକି କରିବା ନାହିଁ, ତାହା ବୁଝାଇବା ଦରକାର ସୁଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ସହ ଖୋଲା ଆଲୋଚନା ହେବା ଦରକାର । ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରି ନୁହେଁ, ବୁଝାଇ ଦାୟିତ୍ୱଶୀଳ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଶାସନକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ହେବ ବିଦପପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀରେ କ୍ଷସ୍ତ୍ର ସତେଚନତା ସୂଚନା, ନିରାପତା ବାଡ଼, ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ କର୍ମଚାରୀ, ନିରୀକ୍ଷଣ, ଉଦ୍ଧାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରୁଥିବାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯଥୋଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ଦରକାର । କେବଳ ଦୁର୍ଘଟଣା ପରେ ଉଦ୍ଧାରକାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏନାହିଁ, ଦୁର୍ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ବିପଦକୁ ରୋକିବା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଶାସନିକ ସଫଳତା । ସେହିପରି ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିହେବ ନାହିଁ । କେହି ବିପଦସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଅସାବଧାନ ହେଲେ, ତାର ସାଙ୍ଗମାନେ ତାକୁ ଉଦ୍‌ସାହିତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ରୋକିବା ଉଚିତ। କିଛି ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି କହିବା ସହଜ, କିନ୍ତୁ ସାବଧାନ ହେଲେ ଜୀବନ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ବୋଲି କହିବା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ବସ୍ତୁତ୍ୱ । ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଜଣେ ଯୁବକ ବିପଦସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ଛବି ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାର ସାଙ୍ଗ ଯଦି ତାକୁ ରୋକିଦିଏ, ହୁଏତ ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ଭବିଷ୍ୟତ ବଞ୍ଚିଯିବ । ଆମ ସମାଜରେ ଏପରି ସାହସକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଦରକାର । ଜୀବନ ବଂଚାଇବା ଠାରୁ ବଡ଼ କୌଣସି ଛବି ନାହିଁ, ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାଠାରୁ ବଡ଼ କୌଣସି ପ୍ରଶଂସା ନାହିଁ, ବଡ଼ କରୁ ସ୍ଥୁଳ ଫେରିବାଠାରୁ ବଡ଼ କୌଣସି ସଫଳତା ନାହିଁ । ଆଜି ଆମେ ଯୁବପିଢିଙ୍କୁ ଏକ କଥା କ୍ଷସ୍ତ୍ର ଭାବେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁ–ଜୀବନକୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରଶଂସା ପାଇଁ ବିକ୍ରି କରନାହିଁ । ଛବି ଆସନ୍ତାକାଲି ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଇପାରିବ, ଭ୍ରମମ୍ବ ପୁଣି କରାଯାଇପାରିବ, ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହ ଆନନ୍ଦ ପୁଣି କରାଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ହରାଇଥିବା ଜୀବନ ପୁଣି ଫେରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ବିପଦ ଅଛି,ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ ପଛକୁ ହଟିବାକୁ ଦୁର୍ବଳତା ଭାବନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ବୁଦ୍ଧିମତା ହେଉଛି କେବେ ଆଗକୁ ଯିବା ଏବଂ କେତେ ପଛକୁ ହଟିବା ଜାଣିବା। ଜୀବନରେ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଆସିବ, ଅନେକ ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ପରିବାରକୁ ଗର୍ବିତ କରିବାକୁ ହେବ, ସମାଜ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିଏ ଅସାବଧାନ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ସେସବୁ ସମ୍ଭାବନାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବା କେବେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କ କାମ ନୁହେଁ । ଆମକୁ ଏକ ନୂଆ ସାମାଜିକ ମନୋଭାବ ଗଢିବାକୁ ହେବ–ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଛବିକୁ ପ୍ରଶଂସା ନୁହେଁ, ସୁରକ୍ଷିତ ଆତରଣକୁ ପ୍ରଶଂସା, ନିୟମ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ସାହସ ନୁହେଁ, ନିୟମ ମାନିବାକୁ ସାହସ, ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇବାକୁ ରୋମାଂତ ନୁହେଁ, ଜୀବନକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଋର୍ବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଯୁବକ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପଢି ଆସନ୍ତାକାଲି ଗୋଟିଏ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରୁ ପଛକୁ ଫେରିଆସେ, ତେବେ ଏହି ଚେତାବନୀ ସଫଳ, ଯଦି ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ନିଜ ସାଙ୍ଗକୁ ବିପଦରୁ ରୋକିଦିଏ, ତେବେ ଏହି ଆଲୋଚନା ସଫଳ, ଯଦି ଜଣେ ଅଭିଭାବକ ନକ ପିଲାଙ୍କ ସହ ଜୀବନ ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଖୋଲା ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମ ସମାଜ ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ଷେପ ଆଗକୁ ବଢିବ । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ–ଛବିର ମୂଲ୍ୟ ଆଇପାରେ, ସ୍ମୃତିର ମୂଲ୍ୟ ଆଇପାରେ,ପ୍ରଶଂସାର ମୂଲ୍ୟ ଆଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ ସେସବୁଠାରୁ ଅସୀମ ଅଧିକ । ଆମ ଯୁବପିଢି ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ, ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ରହିଛି ପରିବାରର ସ୍ୱପ୍ନ, ସମାଜର ଆଶା ଓ ଦେଶର ଆଗାମୀ ଦିନ। ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଦେଖାଣି ପାଇଁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତକୁ ବିପଦରେ ପକାଇବା ନୁହେଁ ଜୀବନକୁ ଭଲପାଅ, ବିପଦକୁ ଚିହ୍ନ, ସତେଚନ ରୁହ, ବନ୍ଧୁକୁ ସତେଚନ କର ଏବଂ ଘରକୁ ସ୍ଥୁଳ ଫେର । କାରଣ ଗୋଟିଏ ଛବି ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ସ୍ମରଣୀୟ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ଆପଣଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ କରିରଖେ ସେଥିପାଇଁ ଶେଷ କଥା ଗୋଟିଏ–ଛବି ପାଇଁ ଜୀବନ ନୁହେଁ, ଜୀବନ ପାଇଁ ଛବି ଜୀବନ ଅମୂଲ୍ୟ, ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅସାବଧାନତାରେ ହରାଇବା ନାହିଁ ।

ମଣିଷର ସୃଷ୍ଟି, ମଣିଷ ପାଇଁ ବିପଦ ନ ହେଉ !

କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତାର ମାୟାଜାଲରେ ହଜି ନଯାଉ ଆମ ଚିନ୍ତା, ଚେତନା ଓ ମାନବିକତା

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁଗ୍ଧିବିଦ୍ୟା ମଣିଷର ଜୀବନକୁ ସହଜ, ଦ୍ରୁତ ଓ ସୁବିଧାଜନକ କରିବାରେ ଏକ ବିପ୍ଳବ ଆଣିଛି। ଚିକିତ୍ସାଠାରୁ ମହାକାଶ ଗବେଷଣା, ଶିକ୍ଷାଠାରୁ କୃଷି, ଯୋଗାଯୋଗଠାରୁ ଶିଳ୍ପ, ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତିର ଅବଦାନ ଅସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ। ମଣିଷ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି, କଳ୍ପନା ଓ ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ ଏମିତି ଯନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିଛି, ଯାହା କିଛି ସେକେଣ୍ଡରେ ହଜାର ହଜାର ତଥ୍ୟ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିପାରୁଛି। କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତା ବା ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ ଇଣ୍ଟେଲିଜେନ୍ସ (ଏ.ଆଇ.) ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଗ୍ରଗତିର ଏକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ମଣିଷ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସହଜ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଗଢ଼ିଛି, ସେହି ପ୍ରଯୁକ୍ତି କ’ଣ ଧୀରେ ଧୀରେ ମଣିଷର ଚିନ୍ତା, ଚେତନା, ସ୍ୱାଧୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଓ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରୁନାହିଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତର କଳ୍ପନା ନୁହେଁ ଆଜିର ଡିଜିଟାଲ୍ ଜୀବନରେ ଏହାର କିଛି ଲକ୍ଷଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଛି। ଆମ ପାଇଁ ଏକ ବିଶାଳ ସୁଯୋଗ, କିନ୍ତୁ ଅବିବେକୀ ବ୍ୟବହାର ଓ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବିକାଶ ଏହାକୁ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଗମ୍ଭୀର ଆହ୍ୱାନରେ ପରିଣତ କରିପାରେ।

ସକାଳୁ ଉଠିବାଠାରୁ ରାତିରେ ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନ ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍ ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍‌କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଘୁରୁଛି। ଖବର ପଢ଼ିବା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା, ମନୋରଞ୍ଜନ, କିଣାକିଣି, ପାଠପଢ଼ା, ଚାକିରି ଓ ବ୍ୟବସାୟ, ସବୁକିଛି ପାଇଁ ମୋବାଇଲ୍, ଆମର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାଥୀ ପାଲଟିଛି। ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ର ଆମ ହାତରେ ରହିବା କଥା, ତାହା ଆଜି ଅନେକ ସମୟରେ ଆମର ଧ୍ୟାନ, ସମୟ ଓ ଅଭ୍ୟାସକୁ ନିଜ ନିୟମରେ ଚଳାଉଛି।

ଫେସ୍‌ବୁକ୍, ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମ୍, ଯୁଟ୍ୟୁବ୍, ଏକୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଡିଜିଟାଲ୍ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ଆମେ କ’ଣ ଦେଖୁଛୁ, କେଉଁ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସମୟ ବିତାଉଛୁ, କେଉଁ ଭିଡିଓକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛୁ ଓ କେଉଁ ଖବରକୁ ଅଣଦେଖା କରୁଛୁ, ଏସବୁ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଆଲଗୋରିଦିମ୍ ଆମ ପାଇଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ବାଛିଥାଏ। ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀରୀଶତଃ ଆମକୁ ଅଧିକ ସମୟ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ରଖିବା ଓ ଆମର ଆଗ୍ରହ ଅନୁଯାୟୀ ସେବା ଦେବା।

କିନ୍ତୁ ଏହି ସୁବିଧାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରଶର ଖବର, ଭିଡିଓ କିମ୍ବା ମତାମତ ଦେଖୁଥାଉ, ଆଲଗୋରିଦିମ୍ ଆମକୁ ସେହି

ପ୍ରକାରର ଅଧିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦେଖାଇପାରେ। ଫଳରେ ଆମେ ନିଜ ମତ୍ତ ସହ ସମାନ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଏକ ସୀମିତ ତିକ୍ତିଚାଲ୍ ପରିବେଶରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇପାରୁ। ଭିନ୍ନ ମତ ଶୁଣିବା, ତଥ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଓ ନିଜେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କମିଯିବାର ଆଶଙ୍କା ରହେ।

ଏହି ମାନସିକ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ହିଁ ଆଧୁନିକ ସମାଜର ଏକ ନୂଆ ସଂକଟ। ମଣିଷ ମୋବାଇଲ୍ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସମୟରେ ମୋବାଇଲ୍‌ରେ ଥିବା ଡିଜିଟାଲ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଣିଷର ଧ୍ୟାନକୁ ପରିତାଳନା କରୁଛି। ଏଠାରେ ମୂଳ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଆମେ ପ୍ରଯୁକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛୁ ନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଆମର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି।

କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତା ନିଜେ ମାନବୀୟ ଚେତନା ନୁହେଁ। ଏହା ତଥ୍ୟ, ଆଲଗୋରିଦିମ୍ ଓ ଗଣନା ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏକ ପ୍ରଯୁକ୍ତି। ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ମାନବୀୟ ଅନୁଭୂତି, ବିବେକ କିମ୍ବା ନୈତିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ବୋଲି ଧରିନେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ତଥାପି ଏହା ମଣିଷର ଭାଷା ବୁଝିବା, ଲେଖା ତିଆରି କରିବା, ଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ତଥ୍ୟ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଓ କଳିକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନରେ ସହାୟତା କରିପାରୁଛି।

ଏହି କ୍ଷମତା ଆମକୁ ସୁବିଧା ଦେଉଥିବା ସହିତ ଏକ ନୂଆ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି। ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ନିଜେ ଚିନ୍ତା ନକରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତର ପାଇଁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଳେଷଣ କ୍ଷମତା ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଶୀଳତା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରେ। ଲେଖକ ନିଜ ଅନୁଭୂତି ଓ ଚିନ୍ତାକୁ ଅବହେଳା କରି ସବୁକିଛି ଯନ୍ତ୍ର ହାତରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଲେଖାର ମାନବୀୟ କ୍ଷର୍ଣ୍ଣ ହ୍ରାସ ପାଇପାରେ। ତାତ୍ତ୍ୱର, ଶିକ୍ଷକ, ପ୍ରଶାସକ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ମାନବୀୟ ବିବେକ ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ପଛକୁ ଚାଲିଯାଇପାରେ।

ର ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଶ୍ୱର ବୈଜ୍ଞାନିକ, ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ ଓ ନୀତିନିର୍ଦ୍ଧାରକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମ୍ଭୀର ଆଲୋଚନା ଚାଲିଛି। ବିଶେଷକରି ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ହେଲେ ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମଣିଷର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିପରି ରହିବ, ସେନେଇ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି।

ସୁରକ୍ଷା ଗବେଷଣାରେ ‘ଆଲାଲନମେଷ୍’ ବା ମାନବୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହ ସମନ୍ୱୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ। ଅର୍ଥାତ୍, କୁ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଏ, ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ସୁରକ୍ଷା ଓ ଆଇନକୁ ଅବହେଳା ନକରୁ, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ

କରିବ। ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧାନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିନାହିଁ।

ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯଦି ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ହୋଇ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଡିଜିଟାଲ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଯୋଡ଼ିଯାଏ, ତେବେ ସାଇବର ଆକ୍ରମଣ, ଭୁଲ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି, ଭ୍ରାନ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରସାର ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅସ୍ଥିରତାର ବିପଦ ବଢ଼ିପାରେ। ତେଣୁ ଭୟରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସତର୍କତାର ସହିତ ଏହାର ବିକାଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ର ଦୃଷ୍ଟିପଯୋଗ ହେଲେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ କେବଳ ମୋବାଇଲ୍ କିମ୍ବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦାରେ ସୀମିତ ରହିବ ନାହିଁ।

ଦ୍ୱାରା ତିଆରି ନକଲି ଖବର, ଭିଡିଓ ଓ ଧ୍ୱନି ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ, ଘୃଣା ଓ ଉତ୍ତେଜନା ବଢ଼ାଇପାରେ। ଏହା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ।

ମଣିଷର ତଥ୍ୟ, ଅଭ୍ୟାସ, ଆଗ୍ରହ ଓ ଡିଜିଟାଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଅତ୍ୟଧିକ ସଂଗ୍ରହ ଓ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ। ତାତ୍ତାର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ଏବେ ଏକ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇଉଠିଛି।

ର ବିକାଶକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୋକିଦେବା ନା ସମ୍ଭବ, ନା ଉପଯୋଗୀ। କିନ୍ତୁ ଏହାର ଦୃରୂପଯୋଗକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ସରକାର, ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥା ଓ ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କ ମିଳିତ ପ୍ରୟାସ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ।

ବୁହର୍ ଓ ଉଚ୍ଚ–ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ମତେଲଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷା ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଦରକାର। କିପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛି, ତାହାର ତ୍ରୁଟି କେଉଁଠି ହୋଇପାରେ ଓ କ୍ଷତି ଘଟିଲେ ଦାୟୀ କିଏ ହେବ, ସେନେଇ କ୍ଷସ୍ତ୍ର ନିୟମ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତଥ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା, ଡିପ୍‌ଫେକ୍‌ଡ଼ ତିହ୍ନଟ, ଅନଲାଇନ୍ ଠକେଇ ରୋକିବା, ଶିଶୁ ଓ କିଶୋରଙ୍କ ଡିଜିଟାଲ୍ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରସାର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଆଇନକୁ ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ କରାଯିବା ଉଚିତ। ସେହିପରି, ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ନିୟମାବଳୀ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଡିଜିଟାଲ୍ ବିପଦର କୌଣସି ଭୌଗୋଳିକ ସୀମା ନାହିଁ।

କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତା ମଣିଷର ଶତ୍ରୁ ନୁହେଁ ଏହା ମଣିଷର ସୃଷ୍ଟି ଓ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାଧନ। ଏହା ଚିକିତ୍ସାରେ ରୋଗ ଚିହ୍ନଟରେ ସହାୟତା କରିପାରେ, କୃଷକଙ୍କୁ ପାଣିପାଗ ସୂଚନା

କମାର ଶାଳ, ଶବ୍ଦ ଗୁଚ୍ଛର ମାଳ

ଏସବୁ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ଥିତାର ଫଳାଫଳ ।

ଆଜିକାଲି କମାର ଶାଳ ଆଉ ସହରୀଂଚଳରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନି । କାଁ ଭାଁ କୋଊର୍ଡି ଗାଁରେ ରହିଥାଇ ପାରେ । ଯେଉଁଠି ଥିବ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଆଉ ପୂର୍ବ ଭଳି ଚାଲୁନଥିବ । ପୂର୍ବ ସମୟରେ କମାର ଶାଳରେ ଯାହାସବୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ତିଆରି କରାଯାଉ ଥିଲା, ସେଗୁଡିକ ଆଜିକାଲି ବଡ଼ବଡ଼ କଳ କାରଖାନାରେ ସିଧା ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ କଜାରକୁ ଆସିଯାଉ ଅଛି । କମାର ଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ କର୍ମ ଦୀନରେ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ କମାରଙ୍କ ଚାହିଦା ଆଉ ପୂର୍ବଭଳି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆଉ ପାରଂପରିକ ରୀତିରେ ପିଢ଼ିକୁ ପିଢ଼ି ସେହି କାମ କରୁନାହାନ୍ତି । କେତେକ ପ୍ରାସ୍ତ ବୟସ ପୁରୁଣା ଲୋକ ନିଜର ଜୀବିକା ଥିଲା ବୋଲି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବା ଧାରାରେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି । ତାର ମୂଲ୍ୟ କେବଳ କାଣ୍ଡଛନ୍ତି ସେମାନେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ । ତା ବ୍ୟତୀତ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଧୁନିକ ଢଙ୍ଗର ଶସ୍ତା, ସୁନ୍ଦର, କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଶା କରାଯାଇ ନପାରେ ଆଜି ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ।

ଆଜି କାଲିର କାରଖାନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ତୁଳନାରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା କାର୍ମ ଗୁଡିକ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଦିର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହେଉଥିଲା । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ କମାର ହିଁ କରୁଥିଲେ ଯାହା ଅନ୍ୟ କେହି କରୁନଥିଲେ । ଆଜିକାଲିର ପିଲା କମାର ଶାଳ କେବେ ଦେଖେ ନଥିବେ କିଂବା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ନଥିବେ । ସେଇଠି କନ୍ଧା ହୁଏ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ନଥିବେ । ଅନୁମନ ୩୦–୩୫ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ହୁଏତ ତା ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣାଥିବି ନିଷ୍ଠୁର । ଯେଉଁମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଜାଣି ରଖନ୍ତୁ– ଆପଣ, ଯେ କୌଣସି ଆଳୁତିର ଯେ କୌଣସି ଧାତୁ ଖଣ୍ଡିଏ / ଅନେକ ନେଇ ସେଉଥିରୁ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହିଁବେ ସେ ସବୁ ସେଇଠି ସମ୍ଭବ । ଆମ ଗନ୍ଧିବା ମୃତବଳକୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଟିଏ କରିହେବ ଯାହା ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ସହିତ ଚାରିଘୁଞ୍ଚିଆ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । କମାର ଶାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଧାତୁ ତରଳାଇ, ଚାକୁ ପିଟି, ଘଷି, ମାଜି ବହୁ କଷ୍ଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ଏକ ଯନ୍ତ୍ର / ଯନ୍ତ୍ରାଂଶ ।

ସେହିଭଳି ଅନେକ ଆଲୋଚନାତ୍ମକ ବିଚାର ମଧ୍ୟରେ ସରଳ, ଜଟିଳ, ଅତି ଜଟିଳ ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ଭାବ ଶୈଳୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ଲେଖା ଓ କବିତା । କମାର ଶାଳ ଭଳି ଶବ୍ଦର ସଂଗ୍ରହ କିରି ତାକୁ ଘଷି, ମାଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଥିଲା କୌଣସି ପାଠ, ଯାହା ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବଜାଇ ରଖିପାରିବ । ସେଗୁଡିକ ପଠନ ଉପଯୋଗୀ ହେବା ସହିତ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଝାଡ଼ାବନ୍ଧ ଭାବେ ବ୍ୟବହାରି୍ୟ । ବୁଝିବା ସାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟକର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବ ଗାନ୍ଧିର୍ଯ୍ୟର ମହତ୍ୱ ସହିତ ମଣିଷର ପ୍ରେମଶୀର ଉସ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଜାତିର ପରିଚୟର ମାନଦଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ସେହି ପୁରୁଣା ଲେଖକ, କବିଙ୍କ ଲେଖନୀକୁ ନିସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ମୁଖ୍ୟତଃ ମଣିଷ ମଣ୍ଡିଷର ବିଚାରପ୍ରଭାକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଶୀଳତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସେଗୁଡିକର ଭୂମିକା ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ପଠନରେ ମାନସିକ ଆନ୍ଦୋଳନାତ୍ମକ ବିଚାର ସୃଷ୍ଟି ନହେଲେ ତାହା ମଣିଷର ପ୍ରାକୃତିକ ବୌଦ୍ଧିକ ଚେତନାକୁ ବିକାଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମୂଲ୍ୟାହୀନ ଲେଖା ପଢିବା ଦ୍ୱାରା ଓକଳା ମଣିଷର କ୍ରମବିକାଶଶୀଳ

କିନ୍ତୁ ମନେ ହୁଏ ଯେ କେତେକ ଶବ୍ଦ ଗୁଚ୍ଛର ମାଳ କେବଳ, ଯାହାର ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧତା କେତେ / କନ୍ଧା ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁକଣାଥିବ ଯାହା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ।

ପୂର୍ବ କାଳରେ କମାର ହାତୁଡ଼ିରେ ପିଟି ପିଟି ଆବଡ଼ା, ଖାବଡ଼ା, ଖାଲ, ଢେପ କରି ସମୟ ସାପେକ୍ଷ କୋଡ଼ି ତିଆରିକଲେ ସେସମୟରେ ତାଙ୍କ ଚାହିଦା ସେମିତି ଥିଲା । ସମାନ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲେଖା ଗୁଡିକର ମଧ୍ୟ ସେହି ଭଳି ଚାହିଦା ଥିଲା । ଆଜି ସମୟର କାର୍ତ୍ତବୀୟତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋଡ଼ିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଚାଠାରୁ କେତେ ଶୁଣରେ ଅଧିକ । ତେଣୁ କମାରିର ଚାହିଦା କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଭଳି, ପୂର୍ବ ସମୟର ଲେଖା, ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ସେହି ସ୍ତରରେ ଆ

ମୁଖ୍ୟ ସମାଧାନ- ଚକ୍ରଧାର୍ ପଟ୍ଟନାୟକ